

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 9. Quid S. Ignatius & alii Religiosi Societatis Iesv de Exercitiis senserint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Christi, aliâsque pias Exercitationes in artem, usumque red-
 acta differentem audivisset, hæc dixisse scribitur: *Multa per*
Europam Scholæ & Cathedra Theologica fervuerunt, & fer-
vent disputationibus. Optavi sapius, ut mystica huius &
arcana aliqua saltem pateret schola, ex qua non lumen sic-
cum & sterile susquereret, & sonaret pompam, sed ferax &
salubre vitalem ederet charitatis ardorem, qui DEO pasci-
tur, & constanter in DEVM agendo fertur. Nunc gaudeo,
quod tandem inveniantur Magistri circa affectus. Quod
sicut ingenti lætitiæ sensu, erectisque in cælum oculis dixit,
ita, quamprimum licuit, dedit se Exercitiis excolendum, quæ
expertus ita probavit, ut magnis viris, Theologis, Præfili-
bûsque eadem suaserit, & tradiderit.

II. Non minus præclarum est Testimonium, quod M.
 Manzius è S. Dominici Familia in Complutensi Academia
 Lector, vir gravissimus tulit, dum absque horrore dicere au-
 sus est, plura à se fieri Theologiam Patris Villanovæ, à quo
 tunc Compluti exercebatur, quàm omnium ejusdem urbis
 Doctorum scientiam.

III. His non immeritò jungitur præclarum Augusti-
 ni Carniatij celebris illius ex Augustiniano Ordine Theolo-
 gi testimonium, qui, ut supra vidimus, cum per mensem se
 his Exercitiis exercuisset, testatus est candidè, se, quamliu in
 Religione vixisset, rationem aliquam, quâ rectissimè ince-
 deret, optasse semper, eamque nunc demum, cum in hæc S.
 Ignatii Exercitia incidisset, invenisse. Quæ quidem ille avi-
 dissimè hausta, atque in intimum demissa pectus tanti fecit,
 ut in ijs divinum aliquid inesse diceret, eaque deinceps in
 alios eò libentiùs derivârit, quò ipse aut diutiùs ea quæsivit,
 aut seriùs invenit, uti in Imag. Soc. 1. 3. refertur.

§. IX.

Quid S. Ignatius, & alij Religiosi Societatis
 JESU de Exercitijs senserint.

I. Quanti S. Ignatius Exercitiorum horum Author ea-
 dem æstimârit, varijs sanè, iisque non obscuris argumentis
 declaravit. Nam 1. ipsemet ea diligenter & constanter usur-
 pavit, utpote quorum adminiculo, ad eam, quam miramur,
 sancti-

sanctitatem pervenit. 2. Iisdem primos suos Socios exciuit, sibi que adjunxit, & ad idem vitæ sanctioris institutum DEO inspirante, excitavit. Ita ut verè dici possit, Societatem JESU hoc maximè melio & initio coaluisse, & post incrementum accepisse; constat enim plurimos ex illorum usu vocationem agnovisse, & præclarè implevisse. 3. Eadem etiam Societatem jam confirmatam velut aptissimum nutrimento ali, sustentari, & crescere, & perfici voluit, idque ut iis, qui in Probationibus versantur, per mensuram eadem excolerentur, atque ut idem saltem per octo dies etiam alii facerent, vehementer optavit, unde Societas hujusmodi fiderii non ignara publico decreto omnes ad ea quotannis per octiduum facienda adstrinxit. 4. Voluit eorundem Exercitiorum usum esse ex præcipuis mediis ad animarum salutem procurandam, ideòque omnes hortatur, ut ad Exercitia hæc aliis tradenda per proprium usum & experientiam adhibeant, & in hoc armorum spiritualium genere tractant (quod DEI gratia ad ipsius obsequium tantopere conferuntur) dexteritatem habere possint. Id quod præcipue confirmavit, dum in Epistola anno 1536. ad Mionensem sacerdotem, qui Parisiis ipsius Confessarius erat, datâ vehementer ipsum adhortatus est, ad eadem non modò sedulo faciendâ, sed aliis etiam ferventer commendandâ & tradendâ asserens, ea esse optimum, quod in hac vita sentire, & cogitare possit, tum ut homo sibi ipsi proficit; tum ut aliorum quoque profectum efficaciter promoveat, uti in Hist. p. 1. 7. n. 132. refertur.

II. Quantopere S. Franciscus Xaverius æstimationem Exercitiis & ratione meditandi conceperit, tum ex ipso, quod eadem primò sub initium suæ conversionis peregit, feruissimum tum ex constanti per totam vitam usu constat; nam ut in vita l. 4. c. 21. refertur, antiquissimum illi erat, quotidianam divinarum rerum meditationem peragere, nec ullum diem sinebat sine cælesti hoc, sapidissimòque pabulo præterire.

III. Nec minorem S. Franciscus Borgia opinionem eisdem Exercitiis conceperat; hinc enim factum est, ut eorundem confirmationem à Sede Apostolica tam sollicitè expetierit, eò quòd (uti in Bulla Pauli III. libello Exercitiorum præfixa refertur) eà Christi fidelibus ad spiritualia

consolationem & profectum magnopere utilia & salubria esse, non solum famâ ex plurimis locis allatâ, sed etiam experimento manifesto cum Barcinone, tum Valentia, tum Gandia compertum habuerit.

IV. Sed & B. Aloysius Gonzaga suam de his Exercitiis æstimationem apertè manifestavit, quando Josepho Spinelli Societatis nostræ Religioso per gravem infirmitatem ad extrema propemodum perducto apparens suasit, ut, si anti- quam sanitatem recuperare vellet, votum faceret, Exercitia hæc Spiritualia obeundi, uti in Annal. 1632. Coll. Pa- normit refertur.

V. P. Petrus Faber primus S. Ignatij Socius ad eò in his Exercitijs tradendis excelluit, ut ipse S. Ignatius negaret ul- lum illi hoc in genere parem esse, uti in Vit. l. 2. c. 19. vi- dere est.

VI. P. Franciscus Villanova adhuc inter Externos de- gens tam copiosum lumen & gratiam ex Exercitijs reporta- vit, ut Sapientiâ, doctrinâ, Sanctitate clarissimus quisque eum consuluerit, atque velut ad fontem Sapientiæ recurreret, uti ex testimonijs D. Bartholomæi Torres, & M. Mancij §. 7. & 8. cc. patet.

§. X.

Quid alii Religiosi de Exercitijs senserint.

I. Primas sibi inter hos partes meritò Religiosissimus, & in Spiritualibus rebus versatissimus Lætiensis Abbas, Lu- dovicus Blossius vendicat, qui, quanti fecerit hæc Exercitia, fat clarè in sua ad Adrianum Lovaniensis Collegij Recto- rem Epistola manifestavit, dum primùm gratias agit, quòd Ignatij precibus esset commendatus, deinde de suorum in- stitutione per Usmarum Goissinum, Sacerdotem nostrum gratulatur, ac deinde exclamat: Utinam hoc factum esset ante annos viginti, ita enim cum senioribus multo meliùs fortè ageretur. Laudamus benignissimum DEUM, qui per vos istam rationem docuit; ex ea & ipsius DEI honor, & sa- lus animarum, ut confido, consequetur. Unde postea sem- per de sua Familia binos Lovanium (ubi ipse ex cultus fue- rat) misit excolendos, & eundem orandi modum à DEO sibi
in